

नर हार इति भाषा ॥ कलापः । इति मेदिनी ।
छे । ३ ॥ मयूरर पाखा इति भाषा । सुक्ता-
हारः । इति रत्निदेवः ॥

गुच्छकं, स्त्री, (गुच्छ + संज्ञार्थं कन् ।) अस्थि-
पर्यम् । इति भावप्रकाशः ॥

गुच्छकः, पुं, (गुच्छ + स्वार्थं कन् ।) स्तवकः । इत्य-
मरः । २ । ४ । ३४ ॥ तत्पर्यायः । गुलचः २
स्तवः ३ कुसुमोच्चयः ४ गुच्छः ५ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ गुत्तुसः ६ गुत्तुसकः ७ । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ रीटाकरञ्जः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ स्वार्थे कप्रत्ययात् गुच्छशब्दार्थोऽप्यत्र ॥

गुच्छकणिशः, पुं, (गुच्छवत् कणिशानि मञ्जुष्यो-
यस्य ।) रागीधान्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छकरञ्जः, पुं, (गुच्छः स्तवकः करञ्जफले यैश्च ।)
करञ्जविशेषः । तत्पर्यायः । स्निग्धदलः २
गुच्छपुष्पकः ३ नन्दी ४ गुच्छी ५ सानन्दः ६
दन्तधावनः ७ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । विषवातार्निकण्डूविच-
र्षिकाकुष्ठसर्पशूलगदोश्ननाशित्वम् ॥ इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छदन्तिका, स्त्री, (गुच्छाः स्तवकीभूता दन्ता
इव फलानि यस्याः । कप् टाप् अत इत्वच् ।)
कदली । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छपत्रः, पुं, (गुच्छीभूतानि पत्राणि यस्य ।)
तालवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छपुष्पः, पुं, (गुच्छीभूतानि पुष्पाणि यस्य ।)
सप्तच्छदवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अशोक-
वृक्षः । अस्य पर्याया यथा,—

“हेमपुष्पस्वश्रीकश्च गुच्छपुष्पोऽङ्गनाप्रियः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

गुच्छपुष्पकः, पुं, (गुच्छपुष्प + संज्ञार्थं कन् ।)
रीटाकरञ्जः । गुच्छकरञ्जः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छपुष्पी, स्त्री, (गुच्छपुष्प + जातौ ङीष् ।) घातफो ।
शिन्दूटवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छफलः, पुं, (गुच्छीभूतानि फलानि यस्य ।)
रीटाकरञ्जः । राजादनौ । कतकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (राजादनशब्देऽस्य गुणादयो
ज्ञातयाः ॥

गुच्छफला, स्त्री, (गुच्छीभूतानि फलानि यस्याः ।
स्त्रियां टाप् ।) अमिदमनी । काकमाची ।
निथ्यावी । नाज । कदली । इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छवन्ना, स्त्री, (गुच्छेन बध्यते इति । बन्ध +
वाहुलकात् रक् । ततटाप् ।) गुडालावृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छमलिका, स्त्री, (गुच्छाकृति मूलमस्याः ।
कप् स्त्रियां टाप् अत इत्वच् ।) गुडालिनी-
वृक्षम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छार्द्रः, पुं, (गुच्छस्य ज्वान्निशृङ्गयष्टिकहारस्य
अर्द्रः । यामार्द्रवत् समासः ।) चतुर्विंशति-
यष्टिको हारः । इत्यमरः । २ । ६ । १०५ ॥

(पुल्लिङ्गनिर्देशादेवास्य तथात्वम् । स्त्रीवलिङ्गे तु
“पुंस्यङ्गोर्द्ध्वं समेऽङ्गके ।” इत्यमरोक्तः षोडश-
यष्टिकहारो बोद्धव्य इति तु सुधीर्भिर्विभाष्यम् ॥

गुच्छालः, पुं, (गुच्छेन अलति पर्याप्नोतीति ।
अल पर्याप्तौ + अच् ।) भूटणम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छाङ्गकन्दः, पुं, (गुच्छाङ्गो गुच्छसंज्ञकः कन्दः ।)
गुलचकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छी, स्त्री, (गुच्छ + जातौ ङीष् ।) गुच्छकरञ्जः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गुञ्ज, कूजने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वां-परं-
अकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । गोजति । कूजन-
मयक्तशब्दः । इति दुर्गादासः ॥

गुञ्ज, इ कूजने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वां-परं-
अकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ, कर्मणि गुञ्जाते ।
कूजनमयक्तशब्दः । गुञ्जति भ्रमरः कुञ्जे । इति
दुर्गादासः ॥

गुञ्ज, शि ध्वनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
(कुटां)-परं-अकं-सेट् ।) शि, गुञ्जति अगु-
जीत् जुगोज । इति दुर्गादासः ॥

गुञ्जरी, स्त्री, (गुञ्जरदेशवासिनां प्रिया ।
गुञ्जर + अण् + स्त्रियां ङीष् ।) एषोदरात्
रलोपे वृद्धभावे च साधुः । रागिणीविशेषः ।
अस्य ध्यानं यथा, सङ्गीतदर्पणे ।

“श्यामा सुकेशी मलयदुर्गाणां
मृदूक्षसत्पल्लवतल्पयाता ।

श्रुतेः खराणां दधती विभागं
तन्नीसुखाद्विण्णगुञ्जरीयम् ॥”

अस्याः कालनियमो यथा,—

“नाटो गौडो वङ्गरी च गुञ्जरी देशिरेव च ।
पूर्वाङ्गे गानमेतेषां निषिद्धमिति तद्विदः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

मतमेदेन पूर्वाङ्केऽपि गीयते ॥ (इयं पुनर्भैरव-
रागस्य वराङ्गना । हनमन्ते तु मेघरागस्य ।
अस्याः स्वरूपं यथा, सङ्गीतदर्पणे ।

“यद्वाङ्म्यास-ऋषभा सम्पूर्णं गुञ्जरी मता ।
पौरवी मूर्च्छना यस्यां वङ्गाख्या सह मिश्रिता ॥”

“पौरवीमूर्च्छना यस्याम् ।” इत्यत्र “सप्तमी
मूर्च्छनैतस्याम् ।” इति क्वचित् पाठः । सोमे-
श्वरमते इयं पञ्चमहोना षाड्वा । इयच्च

केनापि कारणेन रागविकारे जाते तत्पाप-
प्रायश्चित्तार्थं प्रायेण गीयते तथाचोक्तम्,—

“लोभाज्जोहाच ये केचिद् गायन्ति च विरागतः ।
सुरसा गुञ्जरी तस्य दोषं हन्तीति कथ्यते ॥”

गुञ्जः, पुं, गुञ्जति भ्रमरादयो यच्च गुञ्ज + अधि-
करणे घञ् ।) गुच्छः । पुष्पस्तवकः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

गुञ्जकतु, पुं, (गुञ्जं गुञ्जनं करोतीति । क्त + क्तिप्
तुक् च ।) भ्रमरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

गुञ्जनं, स्त्री, (गुञ्ज कूजने + भावे ल्युट् ।) गुन्-
गुन्धनिः । भ्रमरादिशब्दः ।

(किमिदं गुञ्जनं सख्यः षट्पदानां मनीहरम् ।)

गुञ्जा, स्त्री, (गुञ्जतीति । गुञ्ज + अच् । अस्याः
पक्षफलगुच्छे शब्दवाङ्म्यात्तथात्वम् ।) लता-
विशेषः ॥ कुञ्च इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
काकचिची २ लघाला ३ । इत्यमरः । २ । ४ । ८ ॥
साङ्गुष्टा ४ रत्तिका ५ काकगन्तिका ६ काका-
दनी ७ काकतित्ता ८ काकजङ्गा ९ शिख-
खिनी १० । इति रत्नमाला ॥ चूडामणिः ११
सौम्या १२ शिखरी १३ अरुणा १४ ताम्रिका १५
प्रीतपाकी १६ उच्चटा १७ लघाला १८
रत्ता १९ काम्बोजी २० भिन्नभूषणा २१ वन्या २२
श्यामलचूडा २३ काकचिचिका २४ । अस्या
वीजगुणाः । तीक्ष्णत्वम् । उष्णत्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ कुष्ठव्रणनाशित्वम् । इति राज-
वल्गुभः ॥ अस्याः शिफागुणः । वान्तकारि-
त्वम् । शूलविषनाशित्वम् । वश्यकर्मणि श्वेता
प्रशस्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ (इयन्तु
श्वेतरक्तभेदेन द्विविधम् । यदुक्तं भावप्रकाशे ।
“श्वेतरक्तभेदेन त्रयं गुञ्जाद्वयं बुधैः ।

गुञ्जाद्वयन्तु केशं स्यात् वातपित्तज्वरापहम् ॥

सुखशोषश्रमश्वाससृग्म्यमद्विनाशनम् ।

नेत्रामयहरं वृष्यं बल्यं कण्डूव्रणं हरेत् ॥

लभोन्मृगमकुष्ठानि रक्ता च धवलपि च ॥”
श्वेतगुञ्जा तु अभिचारकर्मणि प्रशस्ता । यथा,
नवदुर्गामन्त्राभिचारे ।

“जपित्वा सितगुञ्जानां कुडवं कुलिकोदये ॥”

इत्यादि ॥

गुञ्जाफलन्तु विषप्रायत्वात् कदापि खस्यैर्न भोक्त-
व्यम् । अस्या विषमयत्वसुक्तं यथा, पञ्चतन्त्रे ।
४ । ५८ ।

“अन्तर्विषमया ह्येता वहिर्ह्येव मनोरमाः ।
गुञ्जाफलसमाकाराः स्वभावादेव योषितः ॥”

चतुर्थैवपरिमाणम् । इति इति भाषा । (यथा,—
“यवोऽष्टसर्षपैः प्रोक्तो गुञ्जा स्याच्चतुर्थयम् ॥”

इति शार्ङ्गधरेऽष्टसर्षपे प्रथमेऽध्याये ।)
चतुर्धावपरिमाणम् । इति शुभङ्करः ॥ गोधूम-
हयमानम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुञ्जति
शब्दायते इति । कर्मणि अच् ।) पटहः ।

(गुञ्जनमिति । गुञ्ज + भावे अप् ।) कल-
ध्वनिः । इति मेदिनी ॥ (गुञ्जाते भ्रमरादिभि-
र्मद्यपायिभिर्वा यच्च + अधिकरणे अप् घञ् वा ।)
मदिरागहम् । इति शब्दरत्नावली ॥ चर्चा ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गुञ्जिका, स्त्री, (गुञ्जा एव । स्वार्थं कन् । अत
इत्वम् ।) गुञ्जा । त्रियवपरिमाणम् । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (गुञ्जाशब्दे विवरणमस्या ज्ञातव्यम् ॥)

गुञ्जितं, स्त्री, (गुञ्ज + भावे क्तः ।) गुञ्जनम् । यथा,
“न गुञ्जितं तन्न जहार यन्ननः ॥”

इति भट्टिः । २ । १६ ॥

गुटिका, स्त्री, (गुटिरेव । गुटि + स्वार्थं कन् ।)
वटिका । गुलि इति षड् इति च भाषा ॥

यथा, “गुटिकापातादिना अञ्जनम् ।” इति
दायभागः ॥